

Residus i mobilitat: dos reptes a fer front

Què fem per pal·liar
els efectes nocius
i solucionar els problemes
que generen en el medi ambient
aquests factors

Els nous hàbits de mobilitat 10 ■ Estratègies a seguir durant l'època d'exàmens 14 ■ Entrevista a Marina Subirats, especialista en temes de gènere i educació 17 ■ Superar les barreres arquitectòniques i fer l'entorn accessible 24 ■

EL CAMPUS de l'Autònoma

NÚM 37

MARÇ 2007

3 La Universitat Autònoma treballa per no ser agressiva amb el medi ambient.

8 La qualitat ambiental i les qüestions de mobilitat del nostre campus universitari.

1 El cotxe, el medi més popular, com afecta a les carreteres de la UAB?

1 Durant la jornada de Portes Obertes més de 100.000 alumnes visiten la Universitat.

1 Així com un atleta dedica moltes hores a entrenar, els universitaris han d'estudiar amb antelació per afrontar el exàmens.

2 Miquel i Pau, dos alumnes transsexuals, han aconseguit canviar el nom a les llistes oficials.

2 Què passa amb tots aquells objectes que perdem? D'anècdotes n'hi ha de tots colors...

El repte de les infraestructures

Sostenibilitat, residus o mobilitat són conceptes que hem integrat en la nostra vida quotidiana i que ens la condicionen. El creixement econòmic i les maneres de viure imperants generen cada dia més residus i el desenvolupament tecnològic escurça les distàncies i augmenta la mobilitat a través del territori. Aquesta evolució del nostre món globalitzat crea problemes específics a la nostra universitat donada la seva elevada autosuficiència.

Els residus i la mobilitat es converteixen en problemes quan adquireixen un creixement descontrolat i permanent. Aleshores fa falta organitzar estructures que evitin que el problema ens desbordi i esdevingui ingovernable. Per això dins de l'organigrama de funcionament del nostre campus existeix una estructura encarregada de la seva gestió i s'elaboren plans per fer front als problemes actuals i futurs.

Hi ha uns criteris de racionalitat que cal aplicar a aquestes problemàtiques per tal de trobar-hi solucions ecològiques i que facin sostenible el creixement que la nostra Universitat està vivint des de fa dècades. De l'encert en aquestes polítiques i línies de treball depèn la qualitat de vida de la comunitat universitària.

i ha uns criteris de racionalitat que cal aplicar per tal de trobar-hi solucions ecològiques i que facin sostenible el creixement

DIRECTOR Antoni Reig. **SOTSDIRECTORA** Pepa Badell. **SOTSDIRECTORA D'EDICIÓ** Elvira Altés. **CONSELL EDITORIAL** Manuel López, Antoni Merino, Jaume Soriano, Darío Giménez, Toni Castel. **REDACCIÓ** Jordi Botella, Laura Pitarch, Rocío Blanco, Laura Gómez, Pau Navarra, Bàrbara Sedó, Clara Romeguera, Xavier Leal, Laia Corbella, Anna Martí, Núria Caldés, Raquel Andrés, Jordi Grados, Araceli Martínez, Ander Ruiz, Noel Méndez. **LLIBRES** Josep M. Figueres. **DISSENY I MAQUETACIÓ** Pepa Badell. **EDICIÓ** Jordi Botella.

ADREÇA Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Edifici I, Aula I2-117, 08193 Bellaterra (Barcelona). **TELÈFON** 935813288. **FAX** 935812005. **EDITA** Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB. **PREIMPRESSIÓ I IMPRESSIÓ** Cevagraf SCCL.

ARACELI SEGARRA I LAURA PITARCH

Camí per la **sostenibilitat**

La Universitat Autònoma treballa per respectar el medi ambient. Tractar els residus de manera responsable i facilitar una mobilitat no agressiva són dos propòsits per aquest semestre. Quan es tingui el control sobre la recollida de les deixalles i es posi en funcionament el Pla estratègic d'accessibilitat s'haurà fet front a dos reptes fonamentals.

La salut de l'entorn preocupa a la Universitat Autònoma de Barcelona. El Servei de Prevenció de Medi Ambient (SEPMA) amb la col·laboració d'altres organismes universitaris està treballant per construir una universitat ecològica. Tractar els residus de forma responsable i facilitar una mobilitat no agressiva són dos propòsits que cal assolir en aquest curs.

El dit humà està ben ensinistrat. Cada matí, gairebé sense l'acompanyament dels ulls encara adormits, encén els llums, posa el cafè a la cafetera, busca les claus del cotxe, i tota la mà engega el motor. Més que la vista, els dits són qui fan de guia quan encara és enjorn. Aquests però, actuen sense massa coneixement del què fan. Totes aquestes activitats

Des de la Universitat Autònoma de Barcelona s'aposta per un model de campus ecològic.

necessiten energia per a poder-se fer, i els recursos energètics que fem a hores d'ara generen una quantitat significativa de residus contaminants.

Des de la Universitat Autònoma de Barcelona s'aposta per un model de campus ecològic. Els panells solars de la plaça Cívica o el col·lectors solars tèrmics al SAF per escalfar l'aigua són un exemple de sostenibilitat. Un altre és l'eliminació gradual d'envasos de plàstics. A les cafeteries i màquines de refrescos tots els productes venen en envasos de vidre retornables. Ara s'està preparant el projecte de la Gotimplo-rra per tal de disminuir el plàstic de les ampolles d'aigua.

El SEPMA es proposa dur a terme un gran nombre d'actuacions per millorar la sostenibilitat.

nibilitat de l'Autònoma. Hi ha, però, aspectes que sobreixen de les competències dels òrgans de Govern de la Universitat. El tractament de residus i la mobilitat (facilitat i qualitat d'accessibilitat) són els dos camps que s'han de millorar. Aquest és el motiu que mou al comissionat del Rector per a Política Ambiental, Manel Sabés, a treballar amb el Consell de residus de Catalunya per tal de modificar la recollida selectiva de residus. Per altra banda, s'està configurant la Unitat de Gestió de la Mobilitat de la que s'encarrega Rafael Requena i que depèn de l'Àrea de Geografia i Urbanisme.

El col·lectiu Agenda21 té la missió de servir com indicador de les actuacions que es duen a terme. Avalua si estan donant resultats positius i mostra les carències i les àrees que necessiten ser treballades. El fet de tenir una supervisió constant ajuda a mantenir sempre un funcionament amb un mínim de resultats. Aquest va promoure un fòrum virtual que va tenir 218 participacions i que va ajudar a redefinir les actuacions per l'any 2007. Els participants van proposar mesures d'actuació generals. Aquestes foren votades a la Jornada de Fòrum Presencial el dia 28 de novembre i a partir d'aquí s'elaborarà el nou pla 2007-10 que estava previst presentar davant el Consell de Govern de la Universitat entre gener i febrer d'enguany.

El tractament dels residus

La recollida de residus a la UAB depèn de l'Ajuntament de Cerdanyola. Hi ha una empresa encarregada d'arreglar les deixalles que es deixen a la perifèria del campus. Una vegada el camió se'n va, des del SEPMA no en poden tenir un control, ja que no és competència seva, sinó del municipi.

L'Ajuntament fa una recollida selectiva de les deixalles parcial, ja que no contempla la separació

La mobilitat és un tema força preocupant per al manteniment de la sostenibilitat. És el sector que més CO₂ emet a l'atmosfera i, per tant, el que més contamina.

de la matèria orgànica i la brossa comú. La Universitat no està gaire contenta en aquest aspecte, perquè s'ha tirat endavant un projecte de recollida selectiva de matèria orgànica que l'Ajuntament no ha contemplat, segons afirma Manel Sabés.

Es pretén que aquesta carència es resolgui amb el conveni de la UAB amb l'Agència de residus de Catalunya. Segons aquest document, pendent de signatura, el campus es constituirà com un laboratori d'innovació de tractament residual.

L'objectiu final del conveni en matèria de residus és l'autogestió. Si l'Ajuntament de Cerdanyola dóna el permís, la Universitat serà la responsable directa de tot

'Biciberg'

El *biciberg* va plantejar certa polèmica en el Fòrum per la Sostenibilitat, ja que els possibles usuaris es podrien queixar pel fet d'estar pagant un aparcament per la seva bici mentre els aparcaments de cotxes són gratuïts. Segons Rafael Requena, membre de la Unitat de Gestió de mobilitat: "El *biciberg* no és comparable a l'aparcament de cotxes convencional". Requena explica: "El comparable seria els aparcaments de bicicleta que hi ha a cada facultat, aquests ferros que estan a la intempèrie, que no estan vigilats". El símil s'hauria de fer amb un aparcament automàtic de cotxes, pensa Requena.

■ **Des de la Universitat no es pot controlar la qualitat d'un transport col·lectiu que no satisfà a la gent**

■ **La Universitat ha comprat 100 unitats d'aparcaments universals per a bicicletes**

■ **L'objectiu final del conveni en matèria de residus és l'autogestió**

el tractament de residus. Pel que fa a la Vila universitària s'està estudiant un projecte de fiscalitat que recompensi les bones pràctiques energètiques i de residus dels apartaments, potser amb una disminució del lloguer.

La UAB té un sistema propi de recollida de residus especials de laboratori des de principis dels 90, pel qual aquests residus es recullen selectivament i s'emmagatzemen fins que són recollits pel gestor autoritzat. L'àrea agroramadera també té el seu propi tractament. Aquest es revisa per intensificar les mesures de seguretat entre el 1998 i 1999 a conseqüència de l'aparició de malalties infeccioses en els animals, realment perilloses, com

El col·lectiu Agenda21 té la missió de servir com indicador de les actuacions que es duen a terme.

l'Encefalopatia Espongiforme Bovina. La UAB va ser capdavantera en aquest aspecte, i el que va assentar les bases de la legislació referent a aquest tema.

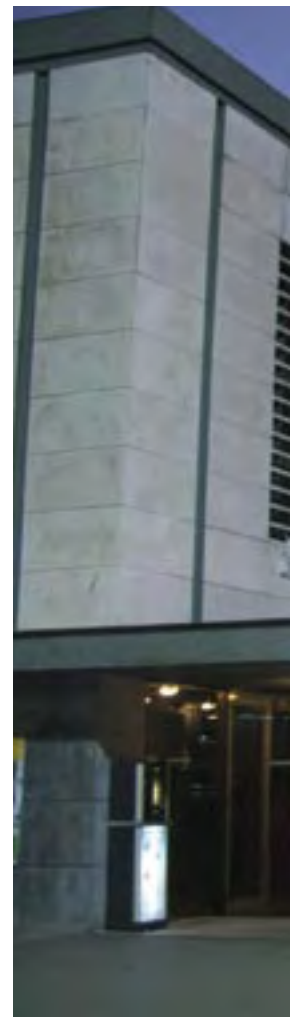
L'oli de fregir de les cafeteries, força contaminant, es reutilitza com a combustible per la flota d'autobusos de la Universitat. Els treballadors per altra banda tenen a la seva disposició dos cotxes elèctrics i tres bicicletes per moure's per dintre del campus. Aquesta mesura començà al 2002 i forma part del Projecte de Residu Mínim, iniciat en 1995, per posar en marxa tot un entramat de projectes mediambientals que han anat a complir-se.

Per altra banda la Universitat, amb col·laboració amb el

municipi de Cerdanyola, va crear al 1999 la Deixalleria Cerdanyola-Campus, situada a prop dels bombers de la UAB. Aquesta funciona com una borsa de material reutilitzable i s'hi pot trobar des de material informàtic fins a mobiliari. Hi poden accedir la UAB i l'Ajuntament de Cerdanyola, les ONG, les escoles i els particulars en aquest ordre de preferència.

El problema dels desplaçaments

La mobilitat és un tema força preocupant per al manteniment de la sostenibilitat de la UAB. És el sector que més CO₂ emet a l'atmosfera i per tant molt contaminant. De totes les emissions

representà un 64% en 2005. Aquesta contaminació prové de les emissions del transport que circula per dins del campus i de la circulació dels que arriben des de fora.

Des de la Universitat es fan campanyes amb certa regularitat per potenciar l'ús del transport col·lectiu. Una prova d'això és la Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura que es celebra des d'octubre de 2005. La UAB porta temps rumiant una política eficaç sobre aquest tema. Té la necessitat de competir amb altres universitats amb el desavantatge de tenir un campus allunyat. A més, l'any 2003 s'aprovà la Llei 9-2003 de mobilitat de Catalunya, que en certa manera obliga als centres amb necessitat de desplaçaments a crear un pla estratègic per garantir una mobilitat sostenible i segura. La UAB ja té el seu.

Rafael Requena és un dels responsables de la Unitat de Gestió de la Mobilitat, que s'encarrega de desenvolupar les actuacions necessàries per assolir els objectius del Pla Estratègic d'Accessibilitat de la UAB. Aquest pla tindrà un període d'actuació inicial de quatre anys; després serà sotmès a revisió. És una de les iniciatives més importants que s'estan fent, ja que marca la política d'actuació.

Transport col·lectiu

“Una de les línies bàsiques que diu que s'han d'assolir, que s'han de perseguir, per aconseguir un model menys insostenible del que tenim seria potenciar el transport col·lectiu, i estem parlant de tot. Òbviament, les línies de tren, nosaltres no podem construir-les”, afirma Rafael Requena en relació amb el Pla Estratègic de Mobilitat.

La UAB porta temps rumiant una política eficaç sobre aquest tema. Té la necessitat de competir amb altres universitats amb el desavantatge de tenir un campus allunyat.

La UAB no sempre té competències per actuar de forma directa. Respecte a les possibilitats dels mitjans de transport col·lectius, està configurant-se, conjuntament amb L'agència de Transport Metropolità (ATM), una guia de la Mobilitat de la UAB que expliqui totes les formes i possibilitats per arribar al campus amb informació d'horaris i de tarifes, de tal manera que hom localitzi ràpidament la manera més eficaç per arribar al campus.

La Universitat no pot millorar la qualitat d'un transport col·lectiu que no satisfà a la gent. On sí que té competències és en el funcionament dels autobusos amb biodiesel que completen el recorregut de RENFE de Cerdanyola a la UAB. Al Pla estratègic d'accessibilitat es contempla la necessitat de millorar aquest servei i incrementar-lo.

Per tal de dur a terme aquesta proposta però no només es precisa de la voluntat de la Universitat, també es veuen implicades la Generalitat, l'ATM i l'Ajuntament de Cerdanyola.

La bicicleta com a eina de mobilitat

La bicicleta és el mitjà de transport idoni per mantenir un model sostenible, ocupant, a més, poc espai. Tot i que el sol del campus és molt accidentat es vol potenciar l'ús d'aquest vehicle tant per arribar-hi com per als desplaçaments interiors. En primera instància s'està treballant sobre dos punts: augmentar el nombre d'aparcaments per a bicicletes i fomentar la construcció de carrils bici que connectin la UAB amb Sabadell a partir de la Via Verda de Collserola i la futura urbanització de la zona Sant Pau,

En matèria de residus i de mobilitat, manquen campanyes més efectives i que consciencien veritablement.

i amb la urbanització del Castell de Sant Marçal (Cerdanyola del Vallès) que s'està construint al costat del campus.

La Universitat ha comprat 100 unitats d'aparcaments universals per a bicicletes que s'estan col·locant a les portes dels edificis per fomentar el seu ús. D'altra banda s'ofereix un nou servei d'estacionament segur, el *biceberg*.

Aquest és un sistema automàtic d'aparcament de bicicletes (amb capacitat per emmagatzemar equipatge) que soterra els vehicles, els resguarda de la intempèrie i els torna mecànicament. No formava part dels plans de la Unitat de Gestió de la Mobilitat però la proposta va venir directament de la Generalitat. El *biceberg* és una cessió que se li ha fet a la Universitat. La Generalitat s'ha fet càrrec de la instal·lació, l'obra i la compra del sistema a una empresa saragos-

sana. La UAB només ha de tenir cura del seu manteniment.

El *biceberg* té una capacitat de 46 places. En un principi 30 es reservaran per als abonaments mensuals i es deixaran 16 de lliure ús. Aquest sistema contempla una tarifa simbòlica: l'abonament mensual tindrà un cost de 12 euros i l'accés esporàdic de 0.30 euros l'hora. Actualment està enllestint-se el programari de la maquinària i ja hi ha deu persones a la llista d'espera. Des del gener està preparat i durant els tres primers mesos serà gratuït.

Política d'aparcament

Ara per ara, la UAB no té una política d'aparcament que li permeti controlar els estacionaments de cotxes. És necessari posar racionalitat en l'estacionament i per això els nous pàrquings estan construint-se a la perifèria del campus, fomentant així els desplaçaments a peu. El problema ve dels qui tenen una bona oferta de transport col·lectiu i no el fan servir. La Xarxa d'estudiants posa a disposició de tothom una eina de comunicació per a compartir vehicle. Segons Rafa Requena l'índex d'ocupació de vehicle privat és de 1,18 persones.

En matèria de residus i de mobilitat, la UAB està preparant plans d'actuació per millorar els serveis. Els projectes es basen en l'autogestió, però tots coincideixen en la importància de la responsabilitat dels usuaris. Manquen campanyes més efectives i que consciencien veritablement. Els dos projectes que tiren endavant, el conveni amb l'Agència de Residus de Catalunya i la posada en marxa del Pla estratègic d'accessibilitat, són dues passes importants per tal de construir un model universitari preparat per a les necessitats de les pròximes generacions d'estudiants ■

**Araceli Garcia
Laura Pitarch**

■ **Manel Sabés**
Vicector de Campus i Qualitat Ambiental

Jo m'ho **crec**?

Farà tretze anys que en la candidatura a rector que encaçalava en Carles Solà hi havia un vicerectorat estrany, el vicerectorat de Campus i Qualitat Ambiental. Més d'un en veure la proposta vam pensar "quina collonada". Si, jo ho vaig pensar, ara ja soc conscient del meu error. Aquell vicerectorat va aprofitar les iniciatives ambientals que hi havia al campus i després de quatre anys de gestió, s'induí el naixement d'un cluster de recerca ambiental amb el CEA (Centre d'Estudis Ambientals) —posteriorment ICTA (Institut de Ciència i Tecnologia Ambiental)—, el CREAM (Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals), etc.

Aquest fet, juntament amb la presència de grups d'educació ambiental a la Facultat de Ciències de l'Educació o altres iniciatives a la Facultat de Ciències, l'Escola d'Enginyeria o l'Escola d'Empresarials, ha comportat que la recerca en aquest camp i a la nostra Universitat sigui una de les més importants de l'Estat i probablement una de

les millors d'Europa, amb un fet singular com és la gran multidisciplinarietat dels equips que componen aquest cluster. Si això ha estat un tret singular, també va ser-ho l'endegada de la llicenciatura en Ciències Ambientals: la primera en tot l'Estat i la que va servir de catalitzador per l'aparició d'altres arreu de l'Estat, probablement més de les que hom podria pensar que són necessàries.

Aquests aspectes són rellevants, però crec que encara han estat més cabdals per la nostra Universitat la posada

en marxa de polítiques de gestió de residus, de consum d'aigua i electricitat o l'impuls del transport públic i, sobretot, l'establiment d'una infraestructura permanent que fes possible que l'activitat de la nostra Universitat esdevingui sostenible, procurant que l'impacte ambiental que generem sigui el més reduït possible.

Els darrers anys he tingut la sort de veure com aquesta tasca que hem anat fent entre tots era reconeguda arreu del món. En fòrums mundials de gestió d'universitats s'ha felicitat al rector per la gestió ambiental de la UAB, en reunions europees de gestió ambiental, gerents europeus han recomanat

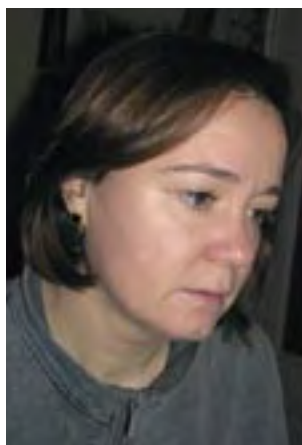
a les universitats espanyoles que prenguessin com a model la UAB, o hem estat invitats a fòrums europeus sobre canvi climàtic per explicar que hem fet per tal de complir amb el compromís de Kioto.

Veient el nostre campus hauríem de preguntar-nos sovint: És un avenç social fer propostes tecnològiques

espectaculars però agressives pel medi? És progrés justificar que el mercat és qui mana sense que deixar que a l'entorn natural prengui la paraula? Podria haver deixat el cotxe a casa avui?

Ara que estic finalitzant el meu aprenentatge amb tots i totes les gestores ambientals em pregunto: ens ho creiem això que hem fet? Creiem que és una petita aportació a una societat més justa o encara pensem que és una collonada? Jo m'ho crec, Amen.

a recerca en el camp de l'educació ambiental a la nostra Universitat és una de les més importants de l'Estat i probablement una de les millors d'Europa

■ **Carme Miralles-Guasch**
Directora de l'IERMB. Departament de Geografia

Estratègies de gestió cap a la **mobilitat** sostenible

La Universitat Autònoma de Barcelona, com a centre d'ensenyament i de recerca, ha esdevingut, en les darreres dècades, en un dels pols d'activitat i d'atracció de desplaçaments més importants de la segona corona metropolitana. La seva localització, i la planificació de les infraestructures i els serveis de transport des del moment de la seva creació, ha condicionat negativament l'accessibilitat del campus de Bellaterra de la UAB. Això fa que, per una banda, aquest espai esdevingui menys competitiu respecte altres campus universitaris. Les condicions d'accés dels usuaris en termes de temps i cost econòmic, sobretot d'aquells que no tenen accés al cotxe, són cada cop pitjors. Per altra banda, el model de mobilitat generat per aquesta situació resulta intensament insostenible, molt insolidari i força insegur.

En aquest context, la UAB, avançant-se al que estableix la Llei de la Mobilitat de Catalunya, ha creat recentment la Unitat

de Gestió de la Mobilitat amb l'objectiu de treballar per maximitzar l'accessibilitat dels seus campus prioritzant els mitjans de transport més sostenibles, segurs i solidaris. D'aquesta manera, es converteix en la primera universitat d'Espanya que afronta la gestió de la mobilitat que genera, i el segon centre que ho fa després de la Zona Franca de Barcelona.

Per tal d'assolir els seus objectius, la Unitat de Gestió de la Mobilitat centra les seves actuacions en la interrelació constant amb les administracions amb competències en la

planificació dels transports, els operadors i els usuaris, la producció de la informació necessària per tal de conèixer l'oferta disponible i la demanda existent, la diagnosi del sistema i la generació de propostes de millora.

En relació amb la generació de la informació necessària, la Unitat de Gestió de la Mobilitat ha presentat recentment l'Enquesta d'Hàbits de Mobilitat de la Comunitat Universitària de l'any 2006.

El Pla Estratègic d'Accessibilitat, els principis inspiradors del qual són l'accessibilitat, la sostenibilitat, la seguretat i l'equitat, proposa el foment dels mitjans més sostenibles, més segurs i més equitatius i aconseguir un ús més

racional del vehicle privat. Entre altres coses s'està treballant en la diagnosi dels serveis de transport col·lectiu per tal de pactar les millores necessàries amb les administracions competents i en la redefinició del servei de bus intern al campus. S'instal·len aparcaments de

bicicletes i es defineixen les xarxes de carrils bici d'accés i interiors. S'adequa els edificis i l'espai urbanitzat per facilitar l'accessibilitat universal. Es treballa en una política d'aparcaments que permeti anar adequant l'oferta existent als paràmetres òptims de places/m² construït i regular l'accés amb cotxe. I també es treballa per millorar la informació disponible per part dels usuaris. Tot això, implicant els agents a través de la Taula de la Mobilitat de la UAB i recolzat en diverses campanyes de conscienciació com la Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura.

I model de mobilitat generat per aquesta situació resulta intensament insostenible, molt insolidari i força insegur

Quins són els nostres hàbits de **mobilitat**?

nes 38.000 persones, entre professorat, PAS i alumnes volten cada dia pel campus de la UAB. Aquestes persones utilitzen diferents medis de transport per apropar-se a la Universitat, sent el cotxe el medi més popular. Però, com afecta el trànsit d'aquestes persones per les carreteres de la UAB? Quin impacte té sobre les consciències de les persones? L'enquesta sobre els hàbits de mobilitat de la comunitat universitària de la UAB 2006, feta per l'Àrea de Serveis Logístics i d'Administració i per la Unitat de gestió de la mobilitat, respon aquestes i d'altres qüestions.

any 2001 s'inicià un projecte destinat a conèixer els hàbits de transport de la comunitat universitària. Es fa un mostreig en forma d'enquesta amb un interval de dos anys. Era evident que en un campus amb prop de 6.000 places de pàrking, totalment ocupades a les hores puntes, i unes carreteres massa col·lapsades sorgís una preocupació per conèixer els hàbits dels conductors. "Tenim unes 6.000 places de pàrking legals, i prop de 2.000 cotxes més, mal aparcats. Els estudis demostren que quant més oferta d'aparcament es té, més cotxes venen", denuncia Rafael Requena, encarregat de la Unitat de gestió de la mobilitat.

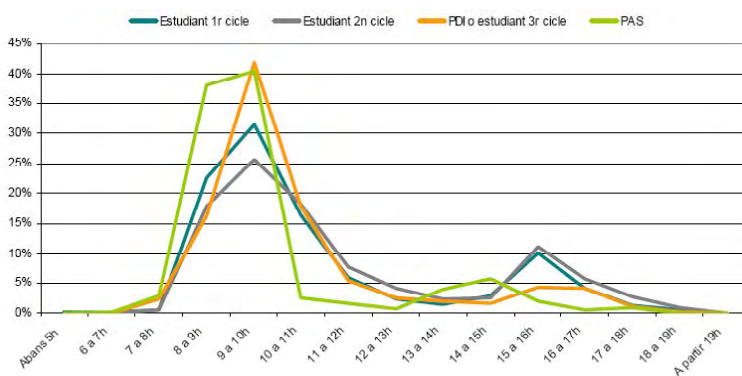
Ús i abús

Per justificar l'ús excessiu del vehicle propi, els usuaris apelen a tres factors: rapidesa, comoditat i escassa compatibilitat amb el transport públic. Manel Fernández, director de Seguretat, explica que "si la gent vingués amb deu minuts de sobra, trobaria lloc per aparcar. A més hi ha molta comoditat, ja que tothom vol deixar el cotxe just davant d'on estudia i llavors és quan es produeix l'incivisme, ocupant places reservades a minusvàlids o en doble fila". Tampoc és estrany trobar un ús abusiu del vehicle propi; segons l'enquesta, molts estudiants que viuen a la Vila l'utilitzen per desplaçar-se a les classes, fet que col·lapsa encara més l'aparcament.

Ara s'estudien mesures de regulació com afavorir l'ús compartit del cotxe, cosa mal valorada pels que habitualment condueixen sols. L'enquesta revela que l'actual índex d'ocupació dels automòbils que arriben a la UAB és de 1,18 persones, sent els estudiants de primer cicle els que més ho fan, i els de tercer cicle els que menys.

ARACELI SEGARRA | LAURA PITARCH

■ Distribució horària en funció del col·lectiu de pertinença. Font: IERMB 2006

Un campus novell

Una xifra crida l'atenció: unes 250 persones cada any es treuen el carnet a les autoescoles del campus. Segons l'Autoescola Campus, el perfil majoritari del conductor a la UAB se situa entre els 19 i els 26 anys, cosa que ens remet a una gran quantitat de gent jove que circula pel campus. Però, vol dir això que aquests conductors són la causa de la majoria d'incidències? Un estudiant que vol romandre a l'anonimat i que fa poc que llueix la L al seu cotxe reconeix: "A l'autoescola no t'ensenyen a conduir, sinó que t'ensenyen a aprovar l'examen. Això vol dir que no és fins després d'uns mesos que no agafes uns bons hàbits". No obstant, Josep Bonet, estudiant de periodisme i amb més de vint anys de carnet, afirma que com a norma general es condueix bastant bé, i

"Tenim unes sis mil places de pàrking legals, i prop de dos mil cotxes més mal aparcats. Els estudis demostren que quant més oferta d'aparcament es té, més cotxes venen", denuncia Rafael Requena.

s'aparka correctament. "Encara que l'espai per fer-ho es bastant limitat, mai he trobat ratllades al cotxe", assegura. Altres estudiants que viuen a la Vila com en Jordi, asseguren que és aquí "on es veuen els comportaments més negligents dels conductors: accelerades, frenades i derrapades."

Quines alternatives es presenten?

Varies són les vies que permeten arribar fins al campus sense utilitzar el vehicle propi. Des del ferrocarril, passant per l'autobús o viatjant en bicicleta. Però alguns usuaris es troben decebuts amb la ineficàcia d'alguns d'ells. "Durant aquest primer semestre, poques han estat les vegades que he arribat puntual a les primeres classes, i els retards eren d'una mitjana d'un quart d'hora", confessa Daniel Gómez. Aquest fet queda corroborat amb l'enquesta de mobilitat en la qual els usuaris van valorar cada un dels mitjans de

transport públic. Mentre que Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) obtenien una puntuació de 7,2; l'autobús interurbà i RENFE obtenien 5,7 i 4,8 punts, respectivament.

Tenint en compte que es busca la comoditat, no és només compartir cotxe, els transports públics no funcionen com ho haurien de fer i, coneixent l'impacte que tot això produeix al medi ambient, podem continuar mantenint aquest model de mobilitat potser contraproduent? No haurà arribat ja el moment de començar a fer un ús racional dels nostres vehicles? Si la Universitat ens ensenya a tenir un sentit crític, perquè no l'apliquem també en aquests àmbits? ■

**Raquel Andrés
Jordi Grados**

■ NOTÍCIES

■ Premi al millor film

La Universitat Autònoma convoca el Premi Roman Gubern de Cinema Assaig dotat amb 4.000 euros. El premi vol impulsar el gènere d'assaig a través de la imatge i el so. L'any passat el film guardonat va ser el català *Cirlot, la mirada de Bronwyn*. Aquest any, la data límit de presentació dels projectes és el 9 de març, i el veredictes es farà públic el 26 d'abril.

■ Economia i alimentació

La Facultat de Veterinària va acollir l'exposició fotogràfica itinerant *II Segles d'Universitat i Empresa del Mon Agroalimentari a Espanya*. L'obra va oferir una visió de la contribució en la recerca i el progrés; econòmic, científic i universitari; en l'àmbit alimentari. La iniciativa s'emmarcava dins dels actes del Fòrum de la Recerca 2006, i estava organitzada per la Fundació Triptolemos.

■ La microbiologia a l'any de l'evolució

Lynn Margulis, investigadora especialitzada en el camp de la microbiologia i doctora honoris causa de diverses universitats, va dur a terme una xerrada a la Sala d'Actes del Rectorat, el passat 16 de març. L'acte es va poder seguir en directe per internet i va tractar la importància del món microbià a l'evolució de l'espècie humana..

■ Primer Postgrau en Periodisme Sociolaboral

El primer postgrau en Periodisme Sociolaboral que fa l'autònoma en col·laboració amb la UGT (Unión General de Trabajadores) es va inaugurar el passat 20 de febrer amb una conferència del secretario de Estado de Comunicaciones Fernando Moraleda.

NÚRIA CALDÉS

Portes Obertes

Els dies 23, 24 i 25 de gener la nostra universitat es va omplir d'estudiants de segon de batxillerat d'arreu Catalunya. Cada any són més de 17.000 alumnes els que visiten, al llarg de tres dies, la UAB, en busca d'informació sobre la carrera que voldran estudiar l'any vinent.

Les Jornades de Portes Obertes ofereixen als futurs universitaris la possibilitat d'entrar en contacte directe amb el campus i d'informar-se sobre les característiques dels estudis que més interès els genera.

Les xerrades es van organitzar en tres torns diferents; el primer torn de 10 a 11'30 hores, el segon torn de 12 a 13'30 hores, i el tercer torn, que només es va fer dijous 25, de 15'30 a 17 hores. Amb aquest sistema el que es pretén és que els

alumnes amb dubtes entre cursar una o altra carrera, puguin assistir a més d'una xerrada de temàtiques ben diferents.

En aquestes conferències, els estudiants van obtenir quatre pinzellades sobre què és ser estudiant de l'Autònoma. Els conferencians van explicar les avantatges, i algun inconvenient, de cada carrera.

Els futurs universitaris, també van conèixer les notes de tall que es van demanar en el present curs 2006-07 per accedir a cada titulació. Com segueix sent habitual, les carreres amb major nota de tall són Biotecnologia (8'65), Medicina (7'87), Comunicació Audiovisual (7'86), Publicitat i Relacions Públiques (7'56), Periodisme (7'30) i Veterinària (7'28) ■

Núria Caldés

L'Autònoma t'ajuda a trobar la primera feina

La Universitat Autònoma de Barcelona i el Programa CITIUS han creat un programa de formació que inclou un títol de postgrau i pràctiques remunerades per tal d'introduir als joves llicenciats al món laboral. Des del seu inici, més de 5.000 estudiants han participat en aquesta formació de postgrau.

El programa desenvolupa dos plans, un Pla de Formació Específica a l'Empresa (pràctiques remunerades amb 780 euros al mes) i un Pla Acadèmic de Formació, que es completen per a arribar a un objectiu comú: la inserció del nou titulat en el mercat laboral.

Els objectius del programa són introduir els nous titulats al món de les em-

preses, aconseguir formar part del mercat laboral i entendre el seu funcionament, i ocupar llocs de responsabilitat relacionats amb la seva formació universitària. En aquesta línia, CITIUS s'ha preocupat per aquelles titulacions que tenen més problemes d'inserció laboral.

Per tal de donar ofertes empresarials atractives, el programa també compta amb un campus virtual que permet cursar assignatures *on-line* i fer compatible les pràctiques i la formació. Al llarg de les vuit edicions, s'ha arribat a un 85% d'inserció laboral en la mateixa empresa receptora. ■

Laia Corbella

I Trobada de publicacions científiques sobre Comunicació

El 22 i 23 de febrer es va fer a la Facultat de Ciències de la Comunicació la I Trobada de revistes i publicacions científiques. Van assistir prop d'un centenar de persones, moltes d'elles directors o responsables de les revistes universitàries sobre comunicació de tot l'Estat espanyol. Els participants van decidir constituir-se en estructura estable de cooperació i organitzar noves reunions. També van intervenir responsables de les agències encarregades d'avaluar aquestes publicacions, responsables de la política editorial sobre comunicació de diverses empreses editores i es va fer una taula rodona sobre revistes, plataformes digitals i portals sobre comunicació.

Història de la Medicina

El passat mes de gener la Facultat de Ciències va oferir la XIV Reunió Anual de la Societat Espanyola d'Història de la Medicina. Amb aquest títol tan genèric, la Universitat pretenia mostrar les interrelacions existents entre la història i la medicina, amb un dels mitjans de comunicació de més èxit, el cinema. La setmana del 22 a 27 de gener va servir per unir i alhora debatre sobre diferents línies d'estudi, tan oposades com la cultura humanística i la cultura científica.

Dissabtes de la Física per alumnes de secundària

El 10 de febrer va tenir lloc la inauguració dels actes relacionats amb *Els dissabtes de la Física 2006-2007*. Al llarg dels pròxims mesos es produiran un conjunt de trobades, conferències, organitzades pel Departament de Física de la UAB, destinades als alumnes de secundària per conèixer de prop la física, amb demostracions i pràctiques a laboratoris. L'acte inaugural va ser l'exposició *Fonaments físics de la nanociència i aplicacions de la nanotecnologia*.

Ensenyament i aprenentatge de la memòria històrica

La Facultat de Ciències de l'Educació ha organitzat les IV Jornades Internacionals de recerca en Didàctica de les Ciències Socials. Aquest any, la organització ha decidit centrar-les en l'ensenyament i l'aprenentatge de la memòria històrica, posant èmfasi en el seu ensenyament a primària i secundària. Aquestes jornades, que van començar el 8 de febrer, permetran contrastar les diferents visions de la qüestió, en concret, les perspectives de Catalunya, d'Espanya, de diferents països europeus, i llatinoamericans.

Aprendre a estudiar

Passen tot el quadrimestre prenent apunts, fent treballs, cercant informació i, la majoria, combinant els estudis amb una jornada laboral remunerada. Així va passant el curs. Però quan els exàmens són a prop, és hora de demostrar sobre paper si han estat capaços d'assolir tots aquells coneixements pels quals seran avaluats. És important saber quines alternatives hi ha per tal d'enfrontar-s'hi.

Un primer consell: el temps és l'aliat essencial dels estudiants. Així com un atleta professional ha de dedicar moltes hores a entrenar el seu cos per aconseguir uns bons resultats, els universitaris han d'estudiar amb antelació per poder memoritzar i comprendre els conceptes que entren a la prova final. El temps és la clau que pot marcar la diferència entre un aprovat i un suspès. També és essencial aprofitar al màxim les hores que es dediquen a l'estudi. Per això és recomanable estudiar en llocs tranquils, sense elements externs que puguin distreure. Cal obtenir un bon grau de concentració. Així doncs és aconsellable, treballar amb totes les eines que necessitem a mà, fixar un lloc on sempre hi estudiarem i fer

les corresponents pauses de deu minuts cada dues hores.

Els mètodes i les tècniques emprades poden ser molt diversos, depenent dels diferents models de proves a les què s'han d'enfrontar. N'hi ha de qüestions de desenvolupament, de tipus test o d'exercicis numèrics, entre d'altres.

Retenir mentalment

A l'hora de memoritzar un temari per desenvolupar, molts es decanten per llegir-lo per tal de tenir una idea global i, a continuació, extreure les idees principals de cada apartat per a retenir mentalment el més bàsic. És força habitual sintetitzar la matèria en resums que solen elaborar-se després d'haver subratllat els apunts. D'aquests procedeixen

Ho fas bé si...

- El temps és el teu millor aliat.
- Els esquemes i resums són el teu pare nostre.
- Escoltes al professor o professora. Hi trobaràs la resposta a les teves preguntes.
- La concentració, l'ordre i la diligència són les teves màximes.
- Aprofites les hores tant per estudiar com per a descansar.

Ho fas malament si...

- Els exàmens et deixen sense dormir i sense menjar.
- Confies únicament en les pastilles.
- T'ho deixes tot per última hora.
- A l'examen confies en les respostes del teu company.
- Si creus que les classes s'imparteixen al bar.

RAQUEL ANDRÉS

■ **Molts alumnes coincideixen en què anar a classe és una de les millors formes d'estudi**

■ **El més usual és repetir els exercicis que ja s'han fet a classe per a tenir la certesa de comparar l'obtingut amb la solució correcta**

■ **Els exàmens tipus test són un altre món: la nit anterior, molts estudiants es confien i es llegeixen per damunt la matèria**

les paraules clau amb les què es confeccionaran els clàssics esquemes. No obstant, molts alumnes coincideixen en què anar a classe és una de les millors formes d'estudi "malgrat que hi ha assignatures a les què no cal anar-hi ja que no s'aprèn res", comenta un estudiant d'Història. Però no només és vital anar a classe per entendre temaris que poden ser complexos, sinó també per conèixer les preferències dels professors. Intuir què pot sortir en un examen és sovint una molt bona estratègia.

Exercicis tècnics

Els alumnes de carreres d'enginyeries, ciències experimentals i també ciències socials i jurídiques s'enfronten a exercicis tècnics on no és suficient conèi-

Un factor a tenir en compte és la dieta. Si volem que la nostra maquinària intel·lectual funcioni a ple rendiment hem de portar una alimentació que cobreixi les necessitats.

xer la teoria, sinó que també és necessari saber aplicar-la. El més usual és repetir els exercicis que ja s'han fet a classe per a tenir la certesa de comparar l'obtingut amb la solució correcta.

Els exàmens tipus test són un altre món: la nit anterior, molts estudiants es confien i es llegeixen per damunt la matèria encara que hi ha altres que prefereixen dedicar-los més temps, llegint minuciosament el text i tractant d'assimilar tots els conceptes.

Altres estudiants aprofiten les nits per estudiar. La Biblioteca de Ciències Socials és un bon lloc per assolir aquest objectiu. Oberta els 365 dies l'any les 24 hores del dia, amb el carnet de l'estudiant, aquesta biblioteca acull a nombrosos estudiants àvids del saber que els portarà a

aconseguir un futur. "És increïble, però fins i tot el dia de cap d'any he vist gent preparant exàmens a la biblioteca", comenta un estudiant de Matemàtiques.

Un altre factor a tenir en compte és la dieta. Si volem que un cotxe corri li hem de posar un carburant adient, i si volem que la nostra maquinària funcioni a ple rendiment hem de portar una alimentació que cobreixi les necessitats vitamíniques amb fruita i que sigui rica en fòsfor, el qual trobem principalment al peix. Per tal de reforçar això, molts alumnes es decanten per prendre pastilles que ajuden a la memòria i a la concentració.

Les què reforcen la memòria són riques en fòsfor i, per tant, són prescindibles si es porta una dieta rica en aquest mineral. En-

tre aquestes pastilles trobem Fosfomen, Intellectum i Memorán Plus. Per altra banda, si es porta un sobrecarregat ritme de vida i s'arrossega un acusat desgast físic, el farmacèutic de la Farmàcia de l'Autònoma, José Bartolomé Pérez, recomana prendre complements per a carències vitamíniques en l'alimentació com Pharmaton Complex, Supradyn o Multicentrum. No obstant, si el que es vol es allargar les jornades d'estudi i augmentar la concentració, tenim Berocca, que és un reforçant neuronal. José Bartolomé assegura, a més, que precisament aquest és el producte amb més èxit entre els estudiants de l'Autònoma.

El farmacèutic recomana prendre els complements per a carències vitamíniques en l'alimentació, preferiblement, dos mesos abans de començar els exàmens.

No obstant, el farmacèutic recomana prendre aquests reforços preferiblement dos mesos abans de començar els exàmens, o com a mínim, amb un mes d'antelació, contràriament al que fan molts universitaris, que comencen a prendre-les dies abans de les proves esperant un miracle. El preu d'aquests productes és semblant, al voltant dels deu euros. Això vol dir que triar uns o altres no dependrà del seu preu, sinó de les necessitats reals de cadascú.

Per contra, Anna Puigdemont, professora del Departament de Farmacologia de la Facultat de Medicina, afirma que aquests fàrmacs que es consumeixen en època d'exàmens no són més que

placebo, "i en cap cas són medicaments que tinguin principis actius necessaris avui en dia si es porta una bona alimentació, perquè ara no es viu en època de postguerra", explica Puigdemont. Malgrat això, aporta un dada curiosa: el 20% de les malalties reals o imaginàries es curen amb placebos. Per això, pot ser una bona opció si ens ajuden encara que sigui psicològicament. "Quin miracle esperem de les pastilles? Què ens tornin intel·ligents o que ens donin més ganes d'estudiar?", es pregunta jocosa ■

**Raquel Andrés
Jordi Grados**

Marina Subirats i Martori és professora de Sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona. Després d'una pausa per dedicar-se a la política, aquest any es torna a incorporar a la docència impartint uns cursos de doctorat a la nostra Universitat. Subirats és especialista en temes de gènere i educació i ha treballat a diferents institucions per la normalització del paper de les dones a la societat.

Marina Subirats i Martori
Professora de Sociologia
de la UAB, especialista en
temes de gènere i educació

ROCÍO BLANCO

Marina Subirats: “Necessitem un canvi de cultura”

Com ha estat el retorn de la política a l'ensenyament? Ha notat algun canvi al retornar a les aules?

Encara no he començat les classes de doctorat que impartiré aquest any a l'Autònoma. Però quan vaig tornar a les aules després d'haver estat treballant al Instituto de la Mujer, sí que vaig notar canvis, encara que sols havia estat fora tres anys. Jo acostumo a preguntar als alumnes si vaig massa de pressa, si ho entenen o si necessiten més

ajut i quan em vaig incorporar a la docència de nou, vaig fer com sempre. Després d'uns dies una estudiant em va dir que davant de tota la classe ningú diria si anava massa de pressa o que no ho entenia, que això era una barbaritat. Em va semblar que respecte a la meua socialització com a estudiant i com a professora era com girar 180 graus. És com si tot l'esforç que es va fer, en el seu moment, per democratitzar l'ensenyament i desfer jerarquies no hagués servit per

“Hi ha una mica menys de sexisme en l'escola i en la universitat que en alguns llocs de treball, però igualment existeix”, explica Marina Subirats.

a res. Però això em va passar fa deu anys, no sé quina situació em trobaré ara.

Vostè està molt vinculada a l'àmbit de la sociologia i l'educació. Podríem afirmar que existeix sexisme en la docència universitària? En quin sentit?

Sí, com a tot arreu. Hi ha una mica menys de sexisme en l'escola i en la universitat que en alguns llocs de treball, però igualment existeix. Les dones en la universitat han fet un creixe-

ment numèric molt fort, però no en tots els nivells. Per exemple, a les universitats hi ha més homes catedràtics que dones. Però si parlem d'estudiants, ja des dels anys 90 hi ha més dones que homes. Per tant la universitat ha acollit a les dones en totes les carreres, però després al món laboral veiem que hi ha professions en les quals les dones entren molt poc i en pocs casos arriben a llocs de poder. En aquest sentit, podem dir que el món de l'ensenyament i de les universitats és una mica més democràtic que altres coses però estem dins d'una cultura que segueix sent androcentrista, per tant sexista. A la universitat segueix existint la jerarquia d'homes i dones, ja que les rectores han sigut i són molt poques. Però, no solament això, hi ha encara molt de comporta-

"A la universitat segueix existint la jerarquia d'homes i dones", diu Subirats.

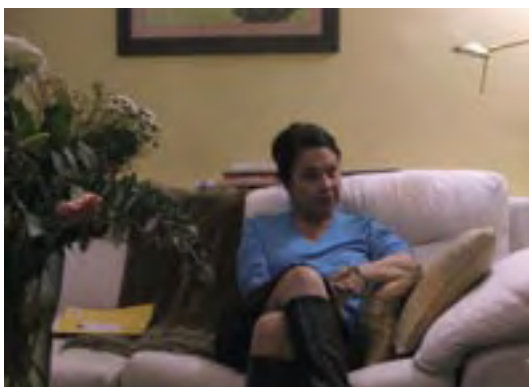
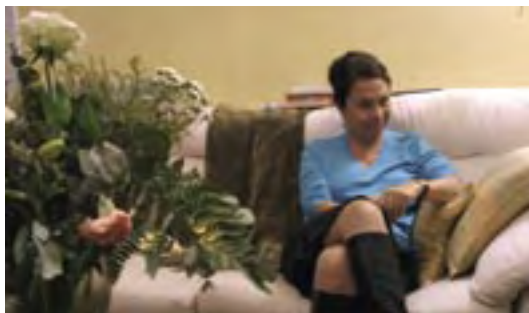
ment sexista en el professorat i ho sabem de manera fiable.

Ja que va estar al capdavant del Instituto de la Mujer entre el 1993 i el 1996, podria explicar-nos en quines línies treballa aquesta institució a l'actualitat? S'ha notat algun avenç en els propòsits que encetàreu als anys 90?

Tinc la impressió que moltes de les coses que vam fer fa deu anys les van deixar córrer en l'etapa de Govern del PP, tot i que hi teníem propostes interessants. Una de tantes, fou posar en marxa un observatori de la publicitat i mitjans de comunicació que consistia en atendre un telèfon on la gent podia trucar i dir tal anunci o programa l'he vist i em sembla sexista... A més, hi havia un consell de quinze persones especialitzades en mitjans de

Docent i política

Marina Subirats i Martori va néixer a Barcelona l'any 1943. És doctora en Filosofia i Lletres i catedràtica de Sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona. Va ser directora del Instituto de la Mujer des de 1993 fins al 1996, càrrec li va donar l'oportunitat de formar part de diferents organismes internacionals. Ha exercit com a regidora d'educació de l'Ajuntament de Barcelona en el Govern municipal socialista fins l'abril de l'any passat i és una de les impulsores de les iniciatives per promoure el civisme i la coeducació a Barcelona. També és autora de nombrosos llibres, estudis i articles de revistes especialitzades.

■
**“Estem
 dins d’una
 cultura que
 segueix sent
 androcentrista”**

■
**“L’Església
 catòlica és
 com un bastió
 masclista”**

■
**“El món de
 l’ensenyament
 i de les
 universitats
 és una mica
 més democràtic
 que altres”**

comunicació que determinava si el producte comunicatiu era sexista o no, i llavors demanaven la retirada. Funcionava força bé. Molts dels programes van anar quedant esmoreïts, fins que ha tornat al Govern el PSOE i ha recuperat algunes propostes.

En quina mesura les creences conservadores i religioses han afectat a la normalització del paper de la dona en la societat? Les creences religioses han frenat la democratització i la igualtat de les dones, ens han restringit l’accés a tot. Al 1995 es va celebrar la Conferència de Pekin i vam veure que les esglésies, tant la catòlica com la que representa a l’Islam, són molt contràries a canviar els rols tradicionals. Les religions són molt conservadores, no volen

canvis. L’Església catòlica és la institució més retardada quant a la normalització, perquè ha decidit que no poden haver dones en el papat, ni en el bisbat, no pot haver dones sacerdotesses... Fins i tot l’exèrcit ha acceptat que les dones puguin treballar i formar-ne part. L’Església catòlica no. Podríem dir que l’Església catòlica és com un bastió masclista, és una institució totalment tradicional i intenta frenar tots els canvis socials.

Des de la responsabilitat política de la regidoria d’Educació de Barcelona que va viure fins l’abril de l’any passat. Quines accions es van emprendre per millorar la igualtat entre sexes? A l’Ajuntament de Barcelona vam crear un programa de valors que promou les línies modernes

Marina Subirats comenta les accions polítiques que va dur a terme com a regidora del PSC a l’Ajuntament de Barcelona.

dels valors de la democratització. Dins del programa, un dels punts claus era la coeducació. No era l’únic. Hi havia també directrius per a normalitzar la relació entre cultures i promoure la sostenibilitat. Hem fet moltes coses a través del programa de valors: oferir a les escoles material, informació, xerrades... La setmana passada era a Andalusia, perquè em van cridar per fer una conferència sobre el tema i em va impressionar perquè de tota Espanya és el lloc més avançat en termes de coeducació.

Vostè va estar al Congreso de los Diputados com a experta per assessorar en l’elaboració de la Llei Integral contra la Violència de Gènere. Creu que s’han portat a terme les idees que es van presentar?

Crec que és un tema molt complicat, és gravíssim que morin tantes dones i les mortes només en són una part. Després estan totes aquelles que no moren, però pateixen. En l’etapa en què era directora del Instituto de la Mujer no hi havia la informació que hi ha ara. Encara no estava de moda el tema i no hi havia manera que ningú en fes cas. Però tenia la sensació com si m’arribessin comunicats de guerra. La llei li dóna una mesura necessària però no suficient. Necessitem un canvi de cultura, un canvi de mentalitat. Precisament, estic treballant sobre el tema de les arrels de la violència. Estem inculcant a les criatures la necessitat de violència per mostrar la seva masculinitat i això és molt negatiu. Però no solament per a les dones sinó també pels homes. Hi ha tota una sèrie de morts, homes, que al meu entendre responen a aquesta inculcació de la violència. La violència de gènere l’estem començant a explorar i només hem vist una part molt petita. De mica, en mica, anirem més a fons i veurem que la violència de gènere, realment,

“La violència de gènere, realment, és una cosa terrible que mata a les dones, però, no ens hem fixat, que també mata als homes”

és una cosa terrible que mata a les dones, però, no ens hem fixat, que també mata als homes.

Les quotes que fixen els partits polítics han contribuït realment a la integració de la dona en la política? Què opina de que el nou Govern compti tan sols amb quatre dones?

Això no m'ha agradat gens. Són 11 homes i 4 dones, estem molt per sota del 40% i, per tant, molt lluny de la paritat. També em sembla molt malament la manera com es presenta el tema de la paritat. Tots sabem, que hi ha quotes formalitzades per moltes raons. Però quan parlem del tema de la paritat sembla que les dones venim aquí a

destorbar i que impedim la feina als homes que tan valen i que s'han de quedar fora per tal que entrin les dones. Això no em sembla correcte. Més aviat en la situació que estem vivint, de quatre sobre quinze, jo diria que són els homes els qui estan impedit que entrin dones que poden fer una bona feina.

Si tingués total competència per redactar una nova llei per normalitzar el rol de la dona en la societat, quines són les primeres mesures que prendria?

La primera cosa que hauria de canviar és el tractament d'homes i dones als mitjans de comunicació, ja que reproduïxen una ideologia que fa que gran part de la

“Jo diria que són els homes els qui estan impedit que entrin dones que poden fer una bona feina”, opina Subirats.

societat continui veient la dona en un paper secundari. Sembla que no existeixen, que no n'hi ha d'importants. Com a elements simbòlics i constructors de la cultura, els mitjans estan reproduint el passat. En el sistema educatiu, en el laboral, anem entrant. Costa!, però, hi anem entrant. També hi ha un altre tema fonamental, la conciliació del treball domèstic i del treball pagat. S'han de compartir les tasques de la llar i de la cura de les persones. Sinó el que passa és que el món de la reproducció es queda empobrit perquè les dones no podem amb tot ■

**Rocio Blanco
Laura Pitarch**

El Gabinet de Comunicació i Educació de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB coopera amb la República Dominicana i Guatemala en un projecte d'alfabetització digital.

Una maleta atípica

Lionel Fernández, president de la República Dominicana, va visitar la Facultat de Ciències de la Comunicació durant un viatge diplomàtic fet per la península a l'octubre de 2005. L'objectiu no era altre que establir les bases dels projectes que el gabinet de Comunicació i Educació, dirigit per José Manuel Pérez Tornero, desenvoluparia al seu país: l'alfabetització digital d'una població en situació de risc i a punt de caure a la bretxa digital.

Mans a la obra, va començar una formació, dintre del mateix campus, dirigida a una dotzena d'estudiants i professors de l'Estat amb la intenció que mesos més tard s'invertís l'ordre dels papers. Serien ells els qui visitarien República Dominicana al juliol de 2006, convidats pel Ministeri de Presidència del país. En un mes van oferir un curs de coneixements digitals a tècnics

Formant formadors a Centreamèrica i al Carib.

autòctons per convertir-los en òptims formadors sobre la navegació per Internet, la comunicació en xarxa o la optimització dels recursos digitals.

Coneixements en cascada

Més tard, culminarien el procés de difusió de coneixements en cascada al viatjar fins als més de cent centres tecnològics, repartits al llarg del país i coordinats per l'oficina de la primera dama, Margarita Cedeño de Fernández. Es tracta de petites instal·lacions conegudes com *cibercafés* o centres amb una estructura informàtica gratuïta pels ciutadans.

Aquest procés de formació de formadors per a crear una xarxa de mestres digitals és el repte que es planteja el Gabinet de Comunicació i Educació. No és casualitat que el lloc triat enguany sigui Guatemala, segona estació de l'ajuda al desenvolupament digital

que exerceix la Facultat de Ciències de la Comunicació. Durant el febrer el gabinet va engegar un nou projecte de televisió maia en el país centreamericà.

En aquest país, la població indígena, que representa el 70% dels habitants i es comunica en 21 idiomes diferents, ha rebut una concessió governamental per a ocupar una part de l'espectre radioelèctric. Canal 5/Tele Maya té previst començar les seves emissions al juliol d'enguany. Per això, un equip de periodistes del territori dominicà es va desplaçar fins a Barcelona per a entrevistar-se amb el professorat de la Facultat de Ciències de la Comunicació i visitar les seues cadenes televisives presents a Catalunya. "Un curset accelerat i variat, de tot una mica", defineix Tejedor. Ara viatjaran de tornada amb una maleta atípica en mà: s'hi troben els coneixements tècnics adquirits en el continent europeu ■

Ander Ruiz

La lluita de dos alumnes transsexuals

Si ets estudiant universitari i vols que a les llistes t'aparegui un nom diferent del que et consta al DNI, no ho aconseguiràs si recorres a la via administrativa. Miquel i Pau, dos alumnes transsexuals de l'Autònoma, ho han pogut experimentar de ben a prop. Fins que la futura Llei d'Identitat no s'apliqui, un canvi de nom a nivell universitari, segueix essent un cas

Miquel i Pau es van conèixer l'estiu passat en un portal de transsexuals d'Internet (www.transmasculins.org). Tots dos van néixer amb un cos femení, però se senten nois. Miquel té 20 anys i estudia tercer de Sociologia i Pau, de 19, estudia segon de Periodisme. El fet d'estudiar tots dos a l'Autònoma els va unir en la lluita pel canvi de nom a efectes interns de la Universitat.

Miquel va iniciar els tràmits ara fa uns tres anys, ja que no volia que el seu nom femení aparegués a les llistes de classe, al correu electrònic i al Campus Virtual. No obstant, només va aconseguir que li reduïssin a la inicial del mot, ja que aquesta coïncidia amb la del nou nom.

Pau, d'altra banda, va iniciar els tràmits aquest curs però, al no coincidir-li les inicials, no se li va permetre ni tan sols la reducció. "Quan Pau em va dir que a ell tampoc li havien canviat el nom sencer li vaig dir: hem de fer alguna cosa", explica Miquel.

Problemes a la matrícula

Tots dos van tenir problemes a l'hora de matricular-se. A les llistes apareixia el seu nom femení, i quan en Miquel es va adreçar a l'administrativa per explicar-li el seu cas, ella li va respondre que si al DNI no hi constava el seu nom, de cap manera li podia canviar a la matrícula.

Pau, d'altra banda, el primer dia de classe el van cridar pel seu nom femení i va haver de dir, davant de tots els alumnes, que

LAIA CORBELLÀ

era ell. Tant per en Pau com per en Miquel, entrar a la Universitat va suposar un pas endavant en la seva lluita. Miquel reconeix: "A la Universitat no vull que se'm conegui amb el nom femení, vull començar de nou".

Joan Carbonell, vicerector d'estudiants de la UAB, va assabentar-se de la lluita d'aquests dos nois el mes d'octubre. Carbonell va acceptar iniciar els tràmits pel canvi de nom. Ja feia un mes que els joves havien anat a veure al Síndic de Greuges i al Gabinet Jurídic de l'Autònoma, però tampoc els hi van solucionar el problema. De

Miquel i Pau, a l'hora de matricular-se ja van tenir problemes. A les llistes apareixia el seu nom femení.

fet, Miquel ja feia dos anys que es movia per aquesta causa.

L'últim graó fins on van arribar Miquel i Pau va ser el Rectorat, la porta que havien d'haver trucat des del principi, ja que aquest encara és un cas polític i no administratiu. Tot i així, segons comenten els joves "ningú" els havia avisat que aquest era el camí correcte.

El seu entorn

Paral·lelament, Miquel i Pau van escriure un comunicat de premsa, recolzats per grups d'estudiants, professors i joventuts

NÚRIA CALDÉS

■
“Hem fet tot allò que hem pogut, però no més del que podem fer”, afirma Joan Carbonell

■
“A la universitat no vull que s'em conegui amb el nom femení, vull començar de nou”, diu Miquel, alumne de Sociologia

polítics, per tal de fer ressò de la seva situació. Segons ells, el Rectorat va reaccionar quan la notícia va sortir als mitjans, però Joan Carbonell ho desmenteix: “Aquesta és una de les coses que m’han deixat més mal gust de boca perquè a l’Autònoma no funcionem d’aquesta manera”. Segons el vicedegà d’estudiants, l’esbombada als mitjans de comunicació va ser pràcticament durant la mateixa setmana que el Rectorat debatia una solució.

Per tal de facilitar l’entrada a l’entorn universitari, tots dos van optar per parlar amb els

Per tal de fer més fàcil l’adaptació al nou entorn universitari, tots dos van optar per anar els primers dies de classe a parlar amb els professors respectius.

professors el primer dia de classe. Miquel i Pau els explicaven que hi havia hagut un error a les llistes per tal que els canviessin el nom. La reacció del col·lectiu docent ha estat diversa: alguns usen el nou nom sense problema, però d’altres es neguen a canviar el que apareix a les llistes.

Segons Joan Carbonell, el Rectorat de l’Autònoma ha actuat aplicant el principi pel qual tota persona té dret a escollir amb quina identitat sexual s’identifica i l’identifiquen els altres. “Hem fet tot allò que hem pogut, però no més del que podem fer”.

A en Miquel i a en Pau se’ls ha acceptat la sol·licitud de canvi de nom però encara s’està tramitant la resolució: “Ens han promès que ho modificaran, però encara no ens han canviat res”.

Com que al DNI els apareix el nom femení, el canvi que se’ls aprovarà serà exclusiu per a la informació interna de la UAB, que no té cap incidència legal, fins que la futura Llei d’Identitat no digui el contrari ■

**Núria Caldés
Laia Corbella
Anna Martí**

L'accessibilitat universal és la clau per resoldre els problemes de mobilitat que han d'afrontar les persones amb discapacitat que es desplacen pel campus. Si bé l'Autònoma treballa des de diverses àrees per facilitar la independència de les persones amb mobilitat reduïda, encara són molts els estudiants que han de cursar una

És la UAB accessible a tothom?

esgotadora 'carrera' d'obstacles per arribar a les aules. Davant d'aquesta realitat, la supressió definitiva de totes les barreres arquitectòniques sembla ser una matèria pendent que caldrà superar si es vol fer de la UAB una Universitat accessible a tothom.

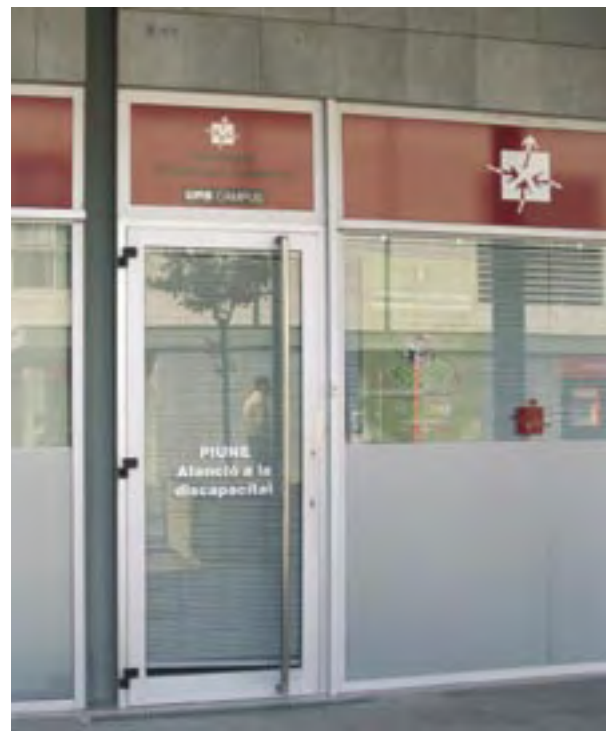

L'Autònoma compta en l'actualitat amb més de 50.000 estudiants matriculats en el curs 2006-07. Segons dades institucionals, aproximadament uns 80 d'aquests alumnes tenen algun tipus de discapacitat que, en la majoria dels casos, es tradueix en algunes dificultats afegides que impedeixen el desenvolupament d'una plena autonomia. Tot i que aquesta no és una situació nova a la Universitat, no ha estat fins a dates relativament recents que la UAB ha impulsat accions concretes destinades a facilitar i millorar la mobilitat dels estudiants amb discapacitat dins el campus.

En aquest sentit, l'Àrea d'Arquitectura i Urbanisme de l'Autònoma, mitjançant la Unitat

de Mobilitat, treballa des de fa anys per tal d'adaptar les infraestructures de la Universitat als estudiants amb necessitats especials. Actualment, l'Àrea d'Arquitectura elabora, conjuntament amb la Fundació Autònoma Solidària (FAS), el Pla Estratègic d'Accessibilitat de la UAB que pretén eliminar les barreres arquitectòniques que existeixen a les instal·lacions de la Universitat.

L'objectiu d'aquest pla és assolir l'accessibilitat universal als diversos espais de l'Autònoma i, tal i com s'indica en un dels seus apartats, "aconseguir que el màxim nombre de serveis de la universitat sigui accessible als col·lectius amb mobilitat reduïda tal com estableix el Codi d'ac-

cessibilitat de Catalunya". Però, si bé aquest pla d'accessibilitat universal ha d'estar finalitzat i aprovat per l'any 2007, la data de la seva execució és encara, a dia d'avui, una incògnita.

D'altra banda, no va ser fins el 1994 que l'Autònoma va posar en marxa un servei dedicat exclusivament a cobrir les necessitats específiques dels estudiants amb discapacitat. Fruit d'aquesta demanda va néixer el Programa d'Integració dels Universitaris amb Necessitats Especials (PI-UNE), una entitat dependent de la FAS. El PIUNE dona suport al desenvolupament de les rutines diàries dels estudiants amb disminució a través dels coordinadors del programa i d'una xarxa de voluntaris.

Malgrat totes les mesures empreses per la Universitat per tal de pal·liar els problemes d'accessibilitat, encara són molts els afectats per l'existència de barreres arquitectòniques.

Però, malgrat totes les mesures empreses per la Universitat per pal·liar problemes d'accessibilitat, encara són molts els afectats per l'existència de barreres arquitectòniques al campus. A més, cal destacar que les dificultats d'accessibilitat i mobilitat s'agregen de forma preocupant quan es tracta de persones amb discapacitat de tipus motriu o visual.

La lluita individual contra les barreres

Isaac Amela té una discapacitat motriu i s'ha de desplaçar en cadira de rodes. Tot sol es va haver d'enfrontar a l'aparell institucional de la UAB per tal d'aconseguir un accés a l'Institut de Biotecnologia i Biomedicina (IBB) de l'Autònoma, on realitza

estudis de doctorat. L'edifici, però, té dues plantes i una estructura arquitectònica que el feia inaccessible per a una persona amb mobilitat reduïda. Malgrat tot, no va ser fins la seva arribada a l'Institut, i per mitjà d'una petició formal al director del centre, que es va habilitar de forma provisional un accés adaptat amb una rampa per a accedir a les instal·lacions.

Poc temps després, i degut a l'inici d'unes obres de construcció en un edifici adjacent, aquesta rampa va quedar fora de servei. Aleshores, Isaac Amela va decidir emprendre una àrdua lluita per reivindicar el seu dret a accedir i desplaçar-se de forma independent en el seu lloc de treball. Va prescindir de la

intervenció d'entitats institucionals de suport al discapacitat, segons va dir, "per no perdre el temps".

A partir d'aquest moment, l'Isaac va immersir-se en un procés que el va dur a mantenir reunions amb diferents organismes de la UAB i càrrecs institucionals de l'entorn de l'IBB. Degut a la falta de solucions al seu problema, va iniciar una recollida de signatures que va enviar després al Síndic de Greuges de l'Autònoma. Però tampoc va aconseguir resultats i van ser necessàries més accions reivindicatives per tal que la seva demanda fos atesa, inclosa una reunió personal amb el rector de la UAB, Lluís Ferrer.

Nova plataforma i rampes d'accés

Finalment, i després d'una llarga lluita, es va construir tot just l'estiu passat una plataforma elèctrica que permet el desplaçament de l'Isaac entre la primera i la segona planta de l'IBB. D'altra banda, també es van habilitar dues rampes d'accés a l'edifici. No obstant això, l'Isaac necessita l'ajuda imprescindible d'un acompanyant per poder pujar, ja que, segons diu, les rampes superen el 10% de percentatge d'inclinació, el màxim legalment fixat per tal que una persona amb cadira de rodes pugui desplaçar-s'hi de forma autosuficient.

Montserrat Mañas estudia a la UAB i té una paràlisi a la cama dreta. El recorregut habitual per accedir a la Facultat de Filosofia i Lletres (un desplaçament que

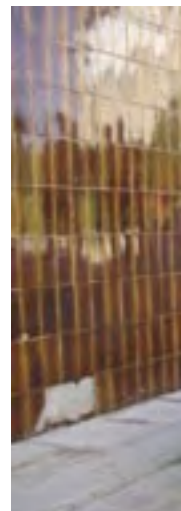
els seus companys fan en tan sols cinc minuts) és per a ella tota una cursa d'obstacles. La primera dificultat amb la qual es troba Montserrat en arribar al campus és l'estacionament del seu cotxe habilitat. En nombroses ocasions, el aparcament reservat per a discapacitats està ocupat per vehicles convencionals. "Això es deu a una senyalització deficient de les places reservades per a minusvàlids i també a la seva escassetat", comenta l'estudiant.

Ja fa molts anys que Montserrat Mañas emprèn accions que reivindiquen la millora de les condicions dels discapacitats a l'Autònoma. D'aquí es desprèn la seva particular visió escèptica respecte als serveis de la UAB per a estudiants amb necessitats especials.

De vegades encara cal perfeccionar alguns detalls per tal que les persones amb discapacitat es puguin desplaçar de forma autosuficient.

Tot i que algunes de les seves peticions han estat escoltades, les solucions que han ofert els òrgans competents de la UAB "no han estat prou satisfactòries".

En una ocasió, aquesta estudiant va sol·licitar reiteradament una barana sense la qual no podia travessar un tram d'escaleres per accedir a una aula. L'Autònoma va respondre la seva demanda i va instal·lar el passamà, però no s'havien respectat els paràmetres establerts perquè fos accessible. "Només pel fet de no haver prolongat la barana 40 centímetres en horitzontal abans del primer esglaó, aquesta mesura va resultar ineficaç i absurda ja que no era útil per a discapacitats motrius ni visuals", explica Montse Mañas.

El passamà era “molt bonic, però inservible” per a les seves necessitats i tant ella com altres estudiants continuen precisant l’ajuda d’un acompanyant per a poder transitar les escales.

L'ADUAB o la lluita col·lectiva

Més enllà de les queixes i reivindicacions emeses a títol individual, l'Associació pro-Disminuïts de la UAB (ADUAB), composta íntegrament per estudiants, treballa per la millora de les condicions de les persones discapacitades a l'entorn universitari. Des d'aquest col·lectiu, s'ha expressat en diverses ocasions “el malestar de l'associació respecte a la situació que es viu a la Universitat i, sobretot, respecte

En el cas d'aquesta rampa, es necessita l'ajuda d'un acompanyant per poder pujar, ja que, la inclinació supera el 10% de percentatge d'inclinació.

a les decisions que s'han pres o s'han deixat de prendre”.

En un informe, de l'any 2004, l'ADUAB sol·licitava l'eliminació de barreres arquitectòniques a la UAB, “sobretot pel que fa a l'accés a edificis i aules i a la construcció de banys adaptats segons la normativa legal vigent”. Un aspecte a revisar, segons l'associació, era “el compliment total del Reglament d'Igualtat d'Oportunitats de la UAB”. A més, expressaven el seu desacord respecte que el programa PIUNE depengui d'una entitat dedicada a les accions de solidaritat, com és la FAS ■

**Sara López
Leticia Almanza
Clara Salvador**

Accessibilitat universal: una assignatura pendent

Les primeres construccions de la UAB daten de l'any 1971 i és segurament per això que aquests edificis històrics no van ser planificats per complir el principi de l'accessibilitat universal. Així, la deficient infraestructura de les primeres instal·lacions de l'Autònoma, com les facultats de Ciències i Lletres, posen de relleu l'absència de sensibilitat social respecte a la integració dels discapacitats en el moment en què es va començar a construir la Universitat. Tant és així que encara avui, la meitat dels 40 edificis que conformen el campus presenten problemes d'accés i les barreres arquitectòniques continuen dificultant greument els desplaçaments de les persones amb mobilitat reduïda. La qüestió de l'antiguitat d'alguns dels edificis principals de la UAB pot servir com a pretext per justificar un problema complex i de gran envergadura. No obstant això, alguns dels immobles de nova construcció mostren també carències estructurals degudes a una manca de planificació que vetlli per l'accessibilitat de totes les persones. Moltes de les obres efectuades al campus en els darrers anys han quedat obsoletes, ja que les normatives per a la integració de les persones amb discapacitat i accessibilitat universal han evolucionat en la mesura en què la societat ha anat adquirint consciència al respecte. En l'actualitat, l'Àrea d'Arquitectura s'ha compromès a realitzar 57 projectes diferents pel període 2005-07, concebuts per a la total eradicació de barreres arquitectòniques a la UAB. D'aquests 57 plans d'obres, però, només 24 han estat executats fins el moment, mentre que els 33 projectes restants continuen en procés d'estudi. És evident, en aquest sentit, que haurà de passar encara un cert temps fins aconseguir que la UAB sigui realment una Universitat accessible a tothom.

Objectes **perduts**: de tot i més

Quantes vegades ens hem hagut de sentir dir allò de “si no fos per que tens el cap enganxat al cos, també el perdries”? Quant significat té aquesta afirmació a la UAB! I sinó, que els ho diguin al personal de suport logístic, que les veu de tots colors a l'hora de recollir els objectes perduts que dia rere dia els hi arriben.

Tot i que no hi ha un magatzem general d'objectes perduts de la UAB, cada facultat recol·lecta diàriament a l'oficina de suport logístic tot allò que els estudiants oblidin a algun punt de la Universitat. El personal que s'ocupa d'aquesta tasca archiva l'entrada i la sortida d'aquells objectes més valuosos, com telèfons mòbils o llaips de memòria, per facilitar així el seu retorn al respectiu propietari. Amb altres objectes més senzills, com ara carpetes o estoigs, el procediment de tractament és més simple: s'apilen en una caixa de cartró i es guarden

durant tot el curs. Si després de tot un any els seus propietaris no els han reclamat són donats a Càritas, que els destinen a persones amb rendes baixes. Però a l'hora de recollir els nombrosos utensilis que es perden durant les jornades lectives, aquests professionals es veuen immersos en situacions inverosímils o, si més no, curioses.

Qüestió de modes

Els objectes perduts obeeixen a les modes tant o més que els seus propietaris. Així doncs, amb el boom dels mòbils el per-

La gent que es mou per la UAB pot perdre tota mena de coses.

sonal de les consergeries va experimentar una vertadera allau de telèfons a les seves estances. Més que una consergeria, durant aquests últims anys els diversos suports logístics semblaven una filial de Movistar.

Algun dels fenòmens més curiosos són les múltiples trucades que reben els telèfons perduts. Sovint, els propietaris dels mòbils intenten contactar amb sí mateixos en busca del preuat cel·lular. Ara ens trobem en el moment més àlgid del *pen drive*: l'arribada en massa dels llaips d'emmagatzematge de dades copsa la majoria de les

■ **Les modes determinen per temporades quins són els objectes més perduts.**

■ **Els telèfons perduts sonen per intentar retrobar-se amb el propietari, mentre els pen drive resten silenciosos.**

LAIA CORBELLÀ

pèrdues però, en aquest cas, la seva mida reduïda no planteja cap problema d'espai. A més a més, a diferència dels mòbils, aquests objectes no molesten constantment el personal amb músiques i simfonies d'alerta variades.

El personal de suport logístic de les diverses facultats comença ja a preguntar-se quina serà la moda del proper semestre. I, ara que és tan freqüent que els estudiants circulin amb les noves bicicletes plegables, comencen a tremolar. Les dimensions d'aquesta nova moda són prou considerables i si els despistats del campus comencen a adquirir-les, qui sap si el proper semestre aquest personal no docent haurà de fer la seva feina a les portes del seu departament.

Els professionals que han de gestionar els objectes perduts destaquen també que gràcies

a aquesta feina estan al dia de les darreres tendències de roba juvenil. Que si jaquetes de cuir, que si anoracs amb grans caputxes de pèl sintètic, que si mocadors amb estampats salvatges. Amb la quantitat de despistats que campen per la nostra universitat, el personal de suport logístic de les diverses facultats està al corrent de les modes urbanes que poblen la UAB.

Pèrdues d'allò més estranyes

A més a més de tots els objectes quotidians que es perden diàriament, de tant en tant també apareixen estris estrambòtics, tenint en compte que a la Universitat es ve, més que res, a estudiar. Així doncs, algunes vegades han aparegut jocs de llit, amb llençols, nòrdic i coixí inclosos, roba interior i, fins i tot, joguines sexuals.

Els diferents espais de treball són l'escenari de les pèrdues.

El personal de suport logístic de la Facultat de Ciències de la Comunicació, recorda encara entre rialles i esgarriances els ferros bucals que un alumne despistat va perdre i no va reclamar fins l'endemà.

Així, entre carpetes, agendes, telèfons mòbils i objectes inclassificables, el personal de suport logístic està ben distret. I ben envaït, tot s'ha de dir. Vist doncs que els alumnes de la nostra Universitat segueixen estrictament les últimes tendències, podrien adquirir els videojocs d'estimulació de la memòria que aquest any estan tan de moda. Potser així els estudiants tindrien més cura de les seves coses i alleugerarien la feina del sofert personal de suport logístic de les facultats de la UAB ■

**Pau Navarra
Bàrbara Sedó**

■ LLIBRES

Joaquín Beltrán.
La interculturalitat. UOC.
Barcelona, 2005

El director de la 'Biblioteca de China Contemporànea' i investigador sobre la diàspora xinesa planteja en aquesta obra la necessitat de construir unes ciències socials i humanes menys euro/sinocèntriques. L'autor suggereix una major aportació de la cultura asiàtica i les altres cultures

no occidentals i emfasitza les semblances entre l'orientalisme i el culturalisme per tal de construir una història mundial no focalitzada en occident.

Arcadi Oliveres. *Un altre món.* Angle Editorial.
Barcelona, 2006

No sols un altre món és necessari sinó que es pot aconseguir. Aquesta és la premissa d'un llibre didàctic on Oliveres repassa les mancances d'un món mal partit i repartit, i recorda el poder que tenim com a ciutadans. És per això que també fa referència a les incoherències que vivim dins el capitalisme i el compromís que, si volem que canviïn les coses, hauríem de prendre.

Más allá de la Inteligencia Emocional. Llorenç Guilera Agüera- Thomson Praninfo, 2006.

Aquest manual és el resultat de quatre anys d'impartir el *Taller d'intel·ligència eficaç* a la UAB i d'altres centres. L'objectiu de l'autor és donar a conèixer amb més detall el funcionament del cervell i, en conseqüència, aprendre a distingir i aprofitar per al procés de maduració personal les cinc principals capacitats mentals: instint, emoció, intuïció, raonament i planificació.

Edelmira Doménech-Llaberia i altres. *Actualizaciones en psicología i psicopatología de la adolescencia.* UAB.

La temàtica de l'adolescència actual i el seu desenvolupament, així com els aspectes, tant els normals com els

patològics, de la personalitat dels adolescents. El llibre tracta de les relacions amb la família i la escola, de les noves tecnologies, de la relació amb les drogues i de les tribus urbanes i acaba amb l'estudi de qüestions puntuals de la psicopatologia de l'adolescència.

Xavier Martínez-Giralt. *Organització industrial. Comportament estratègic i competència.* Manuals de la UAB.

La teoria de jocs, a partir dels anys 50, ha variat la manera de respondre a les preguntes sobre la competència de les empreses en el mercat, la manera de competir i les decisions que adopten. Els models teòrics han permès formalitzar l'anàlisi normativa. El llibre recull els diferents models i proporciona arguments que ajudin a la comprensió dels models.

Francesc Xavier, Oliver Moreno. *Los problemas de comportamiento en el contexto escolar.* UAB

Aquest llibre estudia els tipus de comportaments que es consideren problemàtics en el context escolar, així com el model tetradimensional sobre les causes que generen aquestes conductes i fa una revisió d'aquesta problemàtica des de la visió de la psicopatologia.

■ **Tots els professors i professores poden fer-nos arribar les seves novetats per tal de donar-les a conèixer a la comunitat universitària.**

LAURA I ARACELI

*SENTIT COMÚ, SENY

■
Leo Gámez
Estudiant
d'Humanitats
i membre
de l'equip de
Cultura en Viu

LAURA PITARCH

Entre el públic i l'art

a servir un nom de guerra, el seu nom real és Francisco Leocadio, però a la seva feina diària a Cultura en Viu, tots el coneixen com a Leo. Un nom que amaga la tasca que fa aquest estudiant d'Humanitats (solament li queda una assignatura per acabar la carrera) encarregat del suport a la producció i a la comunicació.

És un noi alt i prim amb un grans ulls expressius que transmeten, a jutjar per les seves paraules, una estima desmesurada per l'art i el cinema.

El podem trobar quasi totes les tardes al cinema de l'Autònoma, fent de taquiller. Però repartir entrades no és la seva única tasca, també s'encarrega de fer arribar les queixes i felicitacions després de les projeccions de les pel·lícules. "Quan surten amb bon gust de boca, t'ho fan saber. Això ens fa contents", comenta Leo.

Va començar l'any passat a Cultura en Viu fent les pràctiques de la carrera i ara fa tres mesos es va incorporar a aquest equip per ampliar la seva formació. El que més li agrada és la gestió

cultural i la programació del disseny d'activitats i muntatges, és a dir, tot el relatiu a la producció. Assenyala la importància del reconeixement per part del públic: "Això és el què et reconforta".

Leo extrapola la vida al cinema i troba solucions als problemes quotidians: "Normalment quan tens un problema sempre pots trobar una bona pel·lícula que et faci mirar-l'ho des d'una altra perspectiva".

Com funciona Cultura en Viu?

En Leo, en la veu de la seva experiència, ens explica que la tasca està dividida entre la feina d'oficina i la de sortir al carrer, aquella en la què s'han d'organitzar les exposicions o les festes majors. Normalment es fa una mitjana de tres o quatre actes culturals per trimestre, malgrat que el segon trimestre hi ha una major afluència d'actes, degut en part, a que els grups de dansa i teatre estrenen les seves obres.

Leo parla també de l'anonimat propi de la tasca d'organització i

*Leo Gámez
al cinema
de la UAB.*

de la importància del grup: "No sóc un nom sinó un grup; quan feliciten a un, ens feliciten a tots". I es que a Cultura en Viu s'organitzen el treball entre tots: un fa la publicitat, l'altre està darrere del vestuari, un altre a escenografia, el tècnic de so i, en definitiva, un entramat de persones que es coordinen per posar-nos a l'abast una oferta cultural de qualitat.

El resultat el podem trobar a la sala Cinema de l'Autònoma, amb capacitat per 190 persones, que acull de dilluns a dijous activitats relacionades amb el visionatge de pel·lícules de diferents gèneres, com cinema polític, cinema jurídic o cicles sobre Rosellini. Encara que el més esperat pel públic són les preestrenes Verdi, on últimament s'ha vist *Copying Beethoven*, de Agnieszka Holland o *Dies d'agost*, de Marc Recha. Per això, Leo recomana l'experiència de treballar a Cultura en Viu: "Si t'agrada, l'hi trobes el gust". ■

**Rocío Blanco
Laura Pitarch**

EL POSTGRAU A LA UAB

MÀSTERS, DIPLOMATURES I DOCTORATS 2006-07

	MÀSTERS	DIPLOMATURES DE POSTGRAU	DOCTORAT
COMUNICACIÓ I PERIODISME	19	14	2
CULTURA I HUMANITATS	15	11	21
DRET	10	8	6
ECONOMIA I EMPRESA	20	18	7
EDUCACIÓ	2	7	6
EXPERIMENTALS I TECNOLOGIA	19	6	23
INFERMERIA I FISIOTERÀPIA	2	36	•
MEDICINA	41	24	10
POLÍTICA I SOCIETAT	12	6	4
PSICOLOGIA	10	14	5
VETERINÀRIA	3	2	3